

Zpráva z v½letu: Massachusetts a Vermont, 2006 (1. Å½st)

PÅ-spÅvek pÅmidal Radek Kastner
[31.07.2010]
AktualizovÅino [31.07.2010]

O: Na podzim 2006 jsem mÅl možnost prozkoumat lokality masoÅrav½ch rostlin na severov½chodn½ USA. V½chodn½ listnat½ lesy USA jsou vÅ to Å½sti roku opravdu krásn½, takÅe i kdybych byl neÅspÅjn½, oÅekÅival jsem pÅ-jemn½ v½let. SÅ pouh½mi pÅi dny pÅed sebou jsem se zamÅ, Åmil na nÅkolik lokalit vÅ Massachusetts a Vermontu. MasoÅravky jsem ve Vermontu vidÅl jen jednou, pÅi nÅem, co nebyl pÅ-liÅ pozoruhodn½ v½let, takÅe jsem doufal, Åe bude oÅiÅitÅno stigma, kter½ Vermont zanechal vÅ mÅ mysli!

V½let:

Na podzim

2006 jsem mÅl sluÅebn½ cestu do v½chodn½- Å½sti stÅitu New York. Podzim ve v½chodn½ch listnat½ch les½ch USA mÅnÅolistÅnÅ na velkolep½ podzimn½ barvy, takÅe jsem se rozhodl strÅvit nÅkolik dnÅ navÅc okukovÅjn½m list½. NejlepÅi listy kÅ okukovÅjn½ jsou masoÅrav½, takÅe jsem pÅitral po vhodn½ch lokalit½ch masoÅrav½ch rostlin.

MÅl jsem

pouh½ dva dny, takÅe jsem musel udÅlat tvrd½ rozhodnut½. Po dlouh½m hledÅjn½ jsem se rozhodl pro dvÅ lokality vÅ Massachusetts a jednu ve Vermontu.

ObÅ lokality

vÅ Massachusetts Å-dÅ- (alespoÅ zÅ Å½sti) The Nature Conservancy. Prvn½ lokalita byla vÅpenit½ baÅina sÅ tÅmÅ, Å neutrÅln½m pH. Druh½ lokalita byla klasick½ pohupuj½-cÅ- se raÅelinn½ mokÅina. ObÅ mÅly podle zprÅv Åpirlice, rosnatky a bublinatky, a oÅekÅival jsem mezi nimi zajÅ-mav½ kontrast.

KÅ obÅma

lokalit½m se dalo dojet autem, aniÅ by bylo potÅeba nÅkam jÅt nebo hledat, abych je našel. ProtoÅe jsem byl vÅ nÅilad½ na nÅjakou v½zvu, pokračoval jsem vÅ mÅm pÅedv½letov½m prÅzkumu, a hledal nÅco obtÅn½j½ho kÅ dosaÅen½. Objevil jsem star½ zÅznam o vzdÅlen½m jezÅrku ve Vermontu,

kteřo ználo slibně. Další vzkum indikoval, že to bylo izolované, obtížné
dosažitelné mokřina se pířlicemi, kteře byla, alespoň pãed nãkolika deřdami,
ve skvělé kondici. Stezky vedly nãkolik km od lokality, ale potom bylo potãeba
nãco prodãrãnã se kãoviny. To ználo skvěle!

Pãjemně
zaãitek:

Vãlet zaãal
ãasnã vã zãpadnã-m Massachusetts. Sã povolenã-m jsem zajel na pozemek,
kteřã vlastnila nãboãenskã organizace. Za hlavnã-mi budovami na pozemku byl
velkã kus tãmã nãmodifikovanã zemã, korunovanã zajã-mavou 20ti akrovou baãinu.
Tuto baãinu spravuje The Nature Conservancy (TNC). Omezenã zã obou stran
rozvinutãmi pozemky, je tato baãina nãroãnã na sprãvu, ale TNC dãã skvělou
přãci.

Tato
fotografie, poã-zenã zã travnatãho kopeãku u mãho zaparkovanãho auta,
ukazuje baãinu vã pozadã. Obdãlnã-kovitã vodnã- plocha vã popãmedã- je
jezãrko, kteřo je takã ãikovnãm mã-stem pro umã-stãnã- ãlunu.

Mãj pãvodce
zã TNC se ukãjal sã kanoemi. Pãmãpravili jsme je, shromããdili nãje
vybavenã-, a pãdlovali podãl ãzkã pãmã-stupovã cesty, kteřou vidã-te, spojujã-cã-
jezãrko sã baãinou.

Pro vãã
zãããjenã zããjem, zde je pohled na rozmanitou
vegetaci na bãezã-ch baãiny.

pole:

Přidlovali

jsme k tomu poli vegetace, hnědých dýk pokrýlosti sezóny. Poslouchal jsem svého prarodce z TNC, který mne varoval, že to pole bylo vlastně plovoucí porost ostřice, který je nestabilní a někdy zraje pro chůzi. Rozhodl jsem se, že by znalo nafoukaně, kdybych mu řekl, že o takových to porostech věm věchno, protože jsem byl na plochách ostřice a rajelínku na tuctu lokalit v USA.

Takže,

kdybych něco takového řekl, odsuzoval bych se k tomu, že se ponořím do dýry a budu vypadat jako idiot.

Většina

hnědých rostlin na této fotografii jsou plovoucí ostřice. Ty většinou, lutejův trávky jsou *Phragmites australis* (rákos obecný), neplovoucí, agresivní, invazivní druh. Oblast na této fotografii reaguje dobře na údržbě kontrolovaně rákos "v pozadí lze vidět nezlomené újky rákosu, na kterých nebylo pracováno.

Kdyby nebyl

kontrolován, rákos by ovládl bažinu a vytlačil mnoho z jednadvaceti vzácných rostlinných druhů, které se zde nalézají, včetně několika, které jsou masožravé.

Brusinky:

Cestou podél

okrajů ostřicového pole jsme našli toto jasné červené ovoce: brusinky, jedny z několika plodin plovoucích v Severní Americe. (Pravděpodobně jste slyšeli i o jiném, zvaném žkuku ostřice.) Přijel jsem jich zkusit, pobízel jsem prarodcem, ale dospěl jsem k závěru, že ať jedl, nestojí za sněžením. Raději mám brusinkovou omáčku z konzervy.

Daleko

zajímavější jsou ty kapraovitě vzhledně vegetace ve vodě u spodního okraje fotografie. Toto bylo velmi vzrušující, takže jsme našli másto, kde jsme

vytáhli kanoë z Å vody â€“ velmi bahnitÅ; procedura, kterÅ; okamÅ¼itÅ vedla k Å zaÅ;pinÅ;nÅ- a namoÅ•enÅ- aÅ¼ po kolena.

Utricularia:

OpatrnÅ½m vyjednÅ;vÅ;nÅ-m s Å vlnÅ-cÅ- se vratkou plochou z Å ostÅ™ice jsme naÅ;li dÅ-ry v Å podloÅ¼ce, kde rostla Utricularia hojnÅ. ProtoÅ¼e toto byl v Å½let kanoë- se skrytou nejistotou, co mohu risknout vzÅ-t s Å sebou, nemÅ;l jsem moc fotografickÅho vybavenÅ-, takÅ¼e jsem nemÅ;l jak se vypoÅ™Å;dat s Å kontrastnÅ-m svÅtlem. Budete to na tÅ chto fotografiÅ-ch muset pÅ™ijmout.

KdyÅ¼ se na fotografii podÅ-vÅ;te zblÅ-zka, uvidÅ-te listy, kterÅ© jsou dlanitÅ rozdÅlenÅ©, a Å¼e mÅchÅ½Å™ky nejsou viditelnÅ©. MÅchÅ½Å™ky jsou ukryty v Å bahnÅ. Toto identifikovalo rostlinu jako Utricularia intermedia.

Tady je dalÅ;Å- pohled na ty rostliny, jen ne tak zblÅ-zka.

Turion:

Zde je mnohem bliÅ¼Å;Å- pohled na listnatÅ½ v Å½honek, ukazujÅ-cÅ- turion vzniklÅ½ v Å oÅ•ekÅ;vÅ;nÅ- zimy. PÅknÅ ÅhlednÅ½, Å¼e? Toto je pupen, ve kterÅm rostlina pÅ™eÅ¼ije studenou, zmrzlou Massachusettskou zimou. Povaha listÅ na tÅto fotografii (tj. listovÅ© Å¼ilky, tvar koncovÅ½ch lÅ-stkÅ) uspokojÅ- ty, kdo by rÅ;di dÅkaz, Å¼e tyto rostliny nejsou Utricularia ochroleuca nebo Utricularia minor.

Mimoходом, turion sestÅ;vÅ; z Å nespoÅtu tÅsnÅ sbalenÅ½ch, redukovanÅ½ch listÅ. VÅjechny listy Utricularia intermedia majÅ- maliÅkÅ© ÅjtÅtiny na okrajÅ-ch. PÅestoÅ¼e jsou listy turionÅ redukovanÅ© co do velikosti, ÅjtÅtiny ne. Proto pupen vypadÅ; chlupatÅ½; jeho vnÅ;jÅ;Å- strana je pokryta masou maliÅkÅ½ch chlupÅ. Toto pravdÅ;podobnÅ; chrÅ;nÅ- turion pÅ™ed snÅ;denÅ-m.

Tady je další obrázek turionů kÁ uspokojenÁ- tÁch, kteÁ- se nikdy neunavÁ- pohledem na nÁ. TakÁ se do tÁto skupiny poÁ-tÁjm.

MÁchÁky:

KoneÁnÁ

nÁjakÁ máchÁky, kterÁ samozÁ- masoÁravÁ- nadÁjenci rÁdi vidÁ-. Tyto nebyly na ostatnÁch fotografiÁch vidÁt, protoÁe vÁhonky nesouÁ- máchÁky jsou pohÁbeny vÁ bahnÁ a kalu, coÁ je dÁ-vod, proÁ- postrÁdajÁ- chlorofyl.

VÁjmnÁte si,

Áe na tomto vÁhonku nesouÁ-m máchÁky se vytvoÁil turion. I kdyÁ Utricularia intermedia produkuje dva znaÁnÁ- odliÁnÁ druhy vÁhonÁ, oba druhy produkujÁ- stejnÁ druh turionÁ.

Mimoходом,

moji prÁvodci zÁ TNC má- nechali sebrat nÁkolik rostlin Utricularia. Na konci vÁletu, potÁ, co jsme uloÁili kanoe, vyfotil jsem rostliny sÁ pouÁitÁ-m vybavenÁ- sÁ bleskem a malÁho akvária, sÁ nÁ-mÁ cestuji. KdyÁ jsem skonÁil, hodil jsem rostliny zpÁt do vody.

Jsem ÁestnÁ,

abyste vÁdÁli, jak jsem poÁ-dil tyto fotografie.

VelkÁ
rostliny!

ZpÁt

vÁ kanoi, ná- jsme gigantickou Utricularia macrorhiza plovouÁ- ve vodÁ. Tyto rostliny byly nÁkolik metrÁ dlouhÁ a mály enormnÁ- turiony dlouhÁ 3 a vÁ-ce cm. Wow!

PÁestoÁe

rostliny byly tak dlouhÁ a vÁ dobrÁ kondici, máchÁky chybÁly, aÁ na pÁr

blá-zko rástovách vrcholů kaď rostliny. Obvykle, i pozdě v sezóně, jsou máchůky viditelné podél celého vřhonu. Pěmemějíím, jestli toto je děsledek života ve vodách bohatých na vápník a hořčičk?

Moc se mi

láb-, jak jsou ty zelené turiony uhnězděny v hustém hnědém listě.

Připomnějí mi to obličej ruské řlechty vykukující z chlupě těěch zimních kabátů.

Byl jsem

těmito turiony tak uchvácen, že jsem pořídil několik dalších fotografií toho

největšího s vertikální orientací a

s horizontální orientací.

Uěvejte si,

turionové fanatici, uěvejte!

Lekněte se!

Focení

podvodných rostlin je vždy ojemnější, a je potřeba experimentovat

s uměstěním blesku. Na to fotce jsou stejné rostliny jako prve, ale jsou

velice osvětleny zezadu zleva. Normálně bych tento obrázek považoval za selhání

a zničil ho, ale pakď, kdy se na něj podívám, vyděsá mě a zvedne mi tlak.

Je to jako

jedno z těch internetových videí, která jsme všichni viděli: tichá scéna s klidněmi

obrázky, která je náhle narušena obličejem křičícího zombi, kvůli kterému

vyskočíte a vyprsknete kafe nosem. Tento obrázek je jako ten moment vřskoku, a

protože mě tak děsá, myslím, že musím máť nějakou hodnotu.

Poděvejte se

na ten rozptěleně řím řstic vyvolaně bleskem. Voda bařiny má v sobě hodně

sajrajtu.

Ř pirlice:

Pokračovali

jsme v ní na jejím objevování - a opět zaparkovali na je kanoe a cestovali pářky po ostřmici. Tady je pářkná ukážka *Sarracenia purpurea* subsp. *purpurea*, která roste v ní bařině.

Protože jsem

nikdy neviděl Āřpirlice ve vřpenatřch bařinřch jako jsou ty, o nichž psal Don Schnell, toto bylo moje seznřmenř s vřpenatou bařinou se Āřřirlicemi. Po vřletř jsem zjistil od Dr. Amy Rhodes (Associate Professor na Smith College), že pH jezřřka a ostřřicovřho pole se mřnř, ale typicky se pohybuje mezi 8,2 a 8,9.

Kvetouř-

I přřes

podmřnky, které jsou jistř pro rod netypickř, Āřřirlice rostly dobřře a dokonce kvetly. Vidřte ten ulomenř kvřřnř- stvol na tomto obrřřku?

Rostliny

byly ale na kvetouř- *Sarracenia purpurea* trochu malřř.

Lřřřky:

Vřřiml jsem

si, že Āřřřky mřly normřřnř pigmentaci, ale řřsto mřly redukovanou velikost vřřřka a celkovř mřly křřřřř charakter, spřřř jako Āřřřka heliamfory. Opravdu zajřřmavřř.

Poblřřř jsme

takř na řřli *Drosera rotundifolia* a *Utricularia minor*. Byly velmi malřř a nemřly jsem nřřladu je fotit.

ÄĎiÄĵtÄĵnÄĵ-

Rozhodli

jsme se, Äĵe bylo na Äĵase nÄĵÄĵi vÄĵ½let do baÄĵ¾iny ukonÄĵit, a tak jsme pÄĵdlovali zpÄĵt ke vstupu, a oÄĵistili ÄĵelatinovÄĵ½ sliz zÄĵ kanoÄĵ-. MÄĵ j prÄĵvodce odjel, ale jÄĵi jsem jeÄĵitÄĵ chvÄĵli zÄĵ stal, abych vyfotil nÄĵkolik zajÄĵ-mavÄĵ½ch rostlin, jako tuto *Gentianopsis crinita*. Mimochodem, tehdy jsem takÄĵ fotografoval ty turiony.

Po skonÄĵenÄĵ-

jsem potÄĵmÄĵe boval smÄĵ½t bahno a fragmenty rostlin, kterÄĵ byly pÄĵmÄĵilepenÄĵ kÄĵ mÄĵ½m kalhotÄĵm a rozptÄĵlenÄĵ vÄĵjude, vÄĵetnÄĵ mÄĵ½ch vlasÄĵ. MÄĵ ponoÄĵ¾ky a boty byly jednoduÄĵe ohavnÄĵ. PoblÄĵ-Äĵ¾ bylo velkÄĵ koryto sÄĵ vodovodem, zÄĵ nÄĵhoÄĵ¾ tekla studenÄĵ voda, a kterÄĵ jsem pouÄĵ¾il, abych se umyl, jak nejdÄĵc to Äĵlo.

PoblÄĵ-Äĵ¾ se

chystal svatebnÄĵ- veÄĵÄĵ-rek, a nÄĵkolik ÄĵÄĵastnÄĵ-kÄĵ odÄĵnÄĵ½ch ve smokinzÄĵ-ch bylo nalÄĵkÄĵno ke kohoutku, aby si naplnili vÄĵizy na kvÄĵtiny. PodÄĵ-vali se na mÄĵ sÄĵ hrÄĵzou a udrÄĵ¾ovali si bezpeÄĵnou vzdÄĵlenost.

OsvÄĵÄĵen

studenÄĵ½m omÄĵ½vÄĵnÄĵ-m, ÄĵmÄĵ-dil jsem svÄĵ auto nÄĵkolik hodin na sever. Po cestÄĵ jsem se rozhodnul zÄĵ legrace jet jinou cestou, neÄĵ¾ jsem plÄĵjnoval. To byl ÄĵpatnÄĵ½ nÄĵpad, protoÄĵ¾e bylo obtÄĵ-Äĵ¾nÄĵ se orientovat vÄĵ toÄĵitÄĵ½ch venkovskÄĵ½ch silnicÄĵ-ch. ÄĵsplnÄĵ jsem se ztratil, i kdyÄĵ¾ jsem mÄĵl GPS souÄĵmÄĵadnice parkoviÄĵtÄĵ kÄĵ mÄĵ stezce. Nakonec, metodou pokus-omyl a prozkoumÄĵnÄĵ-m mnoha silnic, jsem naÄĵjel cestu ke svÄĵ stezce. JakÄĵi ztrÄĵta cennÄĵho Äĵasu; proklÄĵ-nal jsem se!

KyselÄĵi

mokÄĵmÄĵina:

Bylo pozdÄĵ a

jÄĵi byl trochu znaven, tak jsem posbÄĵ-ral jen nejnutnÄĵjÄĵÄĵ- vybavenÄĵ-, kterÄĵ jsem potÄĵmÄĵe boval. NezajÄĵ-malo mne tolik focenÄĵ- äĵ€“ prostÄĵ jsem si chtÄĵl uÄĵ¾Äĵ-t tuto lokalitu. Cesta kÄĵ mokÄĵmÄĵinÄĵ byla krÄĵtkÄĵi, ale byl jsem znepokojen populacemi *Microstegium vimineum* podÄĵl cesty. Toto je nebezpeÄĵnÄĵi nepÄĵ-vodnÄĵ- trÄĵva, kterou je obtÄĵ-Äĵ¾nÄĵ, nebo nemoÄĵ¾nÄĵ kontrolovat.

Tato

lokalita je 65 akrová mokřina sá plovoucí- plochou rájeliná-ku, a já jsem ji toužil vidět několik let. Neodhalám zde její jméno, ale jsem si jistý, že je členem New England Carnivorous Plant Society vada, o kterou lokalitu se jedná je pravidelně ji navštěvují- páť v průběhu.

TNC spravuje

mokřinu za pomoci mástných akademických institucí. Mokřinu vede chodník a návštěvníci jsou žádáni, aby zůstali na chodníku jak kvůli jejich bezpečnosti, tak kvůli ochraně citlivé plovoucí- podloží. Kontaktoval jsem záměrně rezervace, kteří tuto lokalitu spravují, a ti byli tak hodní, že mi dali povolení opustit chodník, kdybych chtěl, že to je dělá. Změnil jsem se, že jsem hledal hlavní nově vskyt Utricularia geminiscapa, vzácný druh, který se má být jako běžný- Utricularia macrorhiza.

Podvejte se

na fotografii, nechce se vám ponořit, a zašle objevovat?

Temně

šerveně:

Jak se

chodník bláží k mokřině, ká otevírá hladinu na okraji mokřiny. Vá tčto klidných vodách jsem viděl luxusní- Utricularia macrorhiza sá dlouhými vřtými konci- mi enormní- mi turiony. Pásto byly co do velikosti srovnatelné sá rostlinami ve vřpenatě báině, tyto rostliny si zachovaly máchěťky po celém dle věhonk.

Nepozoroval

jsem řádně dalá- vodní- bublinky, i když jsem viděl fotografie Utricularia intermedia zá tčto mokřiny.

Chodník

pokrývá hlouběji do mokřiny, a brzy jsem byl obklopen tichou krajinou hromádek šerveněho rájeliná-ku, tečkovaněho intenzivně šervenou Sarracenia purpurea subsp. purpurea. Bohužel, obloha se vyštila a podmínky byly tak kontrastní, že má fotografie jsou tčmá nepoužitelné.

Tady je jině kontrastní- obrázek; viděte, že bylo pozdě a slunce bylo ná-zko.

Pohled
zblá-zka:

Chodná-ek

konáil malou smýkou, v dalekohledem dohledn vzdílenosti od otevřeně vodná- plochy uprostřed mokřiny. Abych se mohl poohlédnout po *Utricularia geminiscapa*, bylo by nutné opustit chodná-ek a obkroužit centrální- jezírko a zaměřit se na okraj plovoucí- plochy. Ale to nebyl dost dobrá voda pro opuštění chodná-ku. Bylo by skvělé prozkoumat to, ale riskovat zničením rašelínkových plochy by bylo neomluvitelné. Takže jsem másto toho strávil přibližně 30 minut pozorování rostlin z chodná-ku svá dalekohledem.

Mohl jsem to
navíc tak, že bych šel až na dluhu.

Celkem vzato jsem viděl *Sarracenia purpurea*, *Drosera rotundifolia* (včetně jiné dormantní-), *Utricularia macrorhiza* a pozemní- druh (bez květu), která byla *U. cornuta* nebo *U. juncea*.

Zpráva z včleu: Massachusetts a Vermont, 2006 (2. list)

Page citations: Personal observations.

Revised: February 2008

Barry
Rice, 2005

T: Pavla Vacková